

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 542/2010

av den 3 juni 2010

om ändring av beslut 2008/839/RIF om migrering från Schengens informationssystem (SIS 1+) till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 74,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽¹⁾ och rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽²⁾.

(2) De villkor, förfaranden och skyldigheter som är tillämpliga i samband med migreringen från SIS 1+ till SIS II anges i rådets förordning (EG) nr 1104/2008 av den 24 oktober 2008 om migrering från Schengens informationssystem (SIS 1+) till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽³⁾ och rådets beslut 2008/839/RIF ⁽⁴⁾. Dessa instrument upphör emellertid att gälla senast den 30 juni 2010.

(3) Förberedelserna inför migreringen från SIS 1+ till SIS II kommer inte att vara slutförda till den 30 juni 2010. För att SIS II ska kunna tas i drift i enlighet med förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF bör således förordning (EG) nr 1104/2008 och beslut 2008/839/RIF fortsätta att gälla till dess att migreringen slutförts.

(4) Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta att ha ett nära samarbete under alla faser av utvecklingen och

migreringen för att fullborda processen. I rådets slutsatser om SIS II av den 26–27 februari 2009 och den 4–5 juni 2009 inrättades ett informellt organ som består av medlemsstaternas experter och som utsetts till stödgrupp för det globala SIS II-programmet, för att förbättra samarbetet och tillhandahålla direkt stöd från medlemsstaterna till det centrala SIS II-projektet. Det positiva resultatet av gruppens arbete och behovet av att ytterligare förbättra samarbetet och insynen i projektet motiverar att gruppen formellt införlivas i förvaltningsstrukturen för SIS II. En expertgrupp, kallad stödgruppen för det globala SIS II-programmet, bör därför formellt inrättas som ett komplement till den nuvarande organisatoriska strukturen. För att säkerställa effektivitet och kostnadseffektivitet bör antalet experter vara begränsat. Denna expertgrupp bör därför inte påverka kommissionens och medlemsstaternas ansvarsområden.

(5) Kommissionen bör förbli ansvarig för det centrala SIS II och dess kommunikationsinfrastruktur. Det centrala SIS II och dess kommunikationsinfrastruktur måste upprätthållas och, i lämpliga fall, vidareutvecklas. Ytterligare utveckling av det centrala SIS II bör alltid omfatta korrigering av fel. Kommissionen bör tillhandahålla samordning och stöd för den gemensamma verksamheten.

(6) I förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF föreskrivs att bästa tillgängliga teknik, med förbehåll för en kostnadsnyttoanalys, bör användas för det centrala SIS II. I bilagan till rådets slutsatser om den framtida inriktningen på SIS II från den 4–5 juni 2009 föreskrevs etappmål, som ska vara uppfyllda för att det nuvarande SIS II-projektet ska kunna drivas vidare. Parallellt har en studie genomförts som gäller utarbetandet av ett alternativt tekniskt scenario för utveckling av SIS II på grundval av en utveckling av SIS 1+ (SIS 1+ RE) som en beredskapsplan om proven visar att kraven avseende etappmålen inte uppfyllts. På grundval av dessa parametrar får rådet besluta att uppmana kommissionen att byta till det alternativa tekniska scenariot.

(7) Beskrivningen av migreringens tekniska aspekter bör således anpassas så att det finns utrymme för en alternativ teknisk lösning, och i synnerhet SIS 1+ RE när det gäller utvecklingen av det centrala SIS II. SIS 1+ RE är en möjlig teknisk lösning för att utveckla det centrala SIS II och uppnå de mål för SIS II som föreskrivs i förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF.

⁽¹⁾ EUT L 381, 28.12.2006, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 205, 7.8.2007, s. 63.

⁽³⁾ EUT L 299, 8.11.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 299, 8.11.2008, s. 43.

- (8) SIS 1+ RE kännetecknas av de enhetliga medlen för utvecklingen av SIS II och SIS 1+. Hänvisningarna i denna förordning till den tekniska strukturen för SIS II och till migreringsprocessen bör därför, i händelse av att ett alternativt tekniskt scenario används, ses som hänvisningar till SIS II på grundval av en annan teknisk lösning, och som i tillämpliga delar tillämpas på dessa lösningars specifika tekniska egenskaper, i enlighet med målet att utveckla det centrala SIS II.
- (9) Finansieringen av utvecklingen av det centrala SIS II på grundval av en alternativ teknisk lösning bör omfattas av unionens allmänna budget, samtidigt som principen om sund ekonomisk förvaltning respekteras. I enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ får kommissionen delegera budgetgenomförandeuppgifter till nationella offentliga organ. Enligt den politiska riktlinjen och med förbehåll för de villkor som föreskrivs i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 skulle kommissionen, i händelse av byte till den alternativa lösningen, uppmanas att delegera budgetgenomförandeuppgifter som gäller utvecklingen av SIS II på grundval av SIS 1+ RE till Frankrike.
- (10) I alla tekniska scenarier bör migreringen på central nivå resultera i tillgång till databasen SIS 1+ och de nya SIS II-funktionerna, inbegripet kompletterande datakategorier, i det centrala SIS II.
- (11) Medlemsstaterna bör förbli ansvariga för sina egna nationella system (N.SIS II). Det är fortfarande nödvändigt att upprätthålla och, i lämpliga fall, vidareutveckla N.SIS II.
- (12) Frankrike bör förbli ansvarigt för den tekniska stödfunktionen (C.SIS).
- (13) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att inrätta den provisoriska migreringsstrukturen och överföra data från SIS 1+ till SIS II, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (14) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom en tid av sex månader efter det att rådet har fattat beslut om denna förordning besluta huruvida det ska genomföra förordningen i sin nationella lagstiftning.
- (15) Förenade kungariket deltar i denna förordning i enlighet med artikel 5.1 i protokoll (nr 19) om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽²⁾.
- (16) Irland deltar i denna förordning i enlighet med artikel 5.1 i protokoll (nr 19) om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽³⁾.
- (17) Denna förordning påverkar inte tillämpningsföreskrifterna för Förenade kungarikets och Irlands begränsade deltagande i Schengenregelverket enligt besluten 2000/365/EG respektive 2002/192/EG.
- (18) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 G i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁵⁾ av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

- (19) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF ⁽²⁾.
- (20) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1 G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/262/RIF ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2008/839/RIF ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

”3. Utvecklingen av SIS II kan uppnås genom att man genomför ett alternativt tekniskt scenario med egna specifika tekniska egenskaper.”

2. I artikel 4 ska den inledande meningen ersättas med följande:

”För migreringen från SIS 1+ till SIS II ska följande komponenter göras tillgängliga i den utsträckning som krävs:”

3. Artikel 10.3 ska ersättas med följande:

”3. Konverteraren ska konvertera data i två riktningar mellan C.SIS och centrala SIS II samt synkronisera C.SIS och centrala SIS II i den utsträckning som krävs.”

4. Artikel 11.2 ska ersättas med följande:

”2. De medlemsstater som deltar i SIS 1+ ska med stöd från Frankrike och kommissionen migrera från N.SIS till N.SIS II med hjälp av den provisoriska migreringsstrukturen.”

5. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 17a

Stödgruppen för det globala SIS II-programmet

1. Utan att det påverkar ansvarsområdena och uppgifterna för kommissionen, den kommitté som avses i artikel 17, Frankrike respektive de medlemsstater som medverkar i SIS 1+ inrättas härmed en expertgrupp med namnet stödgruppen för det globala SIS II-programmet (nedan kallad *stödgruppen*). Denna stödgrupp ska utgöra ett rådgivande organ för bistånd till det centrala SIS II-projektet och underlätta samstämmighet mellan centrala och nationella SIS II-projekt. Stödgruppen ska inte ha någon beslutanderätt eller något mandat att företräda kommissionen eller medlemsstaterna.

2. Stödgruppen ska bestå av högst tio ledamöter som ska hålla regelbundna sammanträden. Högst åtta experter och lika många ersättare ska utses av medlemsstaterna inom ramen för arbetet i rådet. Högst två experter och två ersättare som är tjänstemän vid kommissionen ska utses av generaldirektören för det berörda generaldirektoratet inom kommissionen.

Andra medlemsstaters experter och tjänstemän från kommissionen som direkt bidrar till utvecklingen av SIS II-projekt får närvara vid stödgruppens möten på sin förvaltnings respektive institutions bekostnad.

Stödgruppen får bjuda in andra experter till sina möten enligt de instruktioner som avses i punkt 5 på bekostnad av deras respektive förvaltning, institution eller företag.

3. Experter som har utsetts av de medlemsstater som innehar eller kommer att inneha ordförandeskapet ska alltid inbjudas att delta i stödgruppens möten.

4. Kommissionen ska stå för stödgruppens sekretariat.

5. Stödgruppen ska fastställa sina egna instruktioner som ska inbegripa i synnerhet förfaranden för

— alternativ ledning mellan kommissionen och ordförandeskapet,

— mötesplatser,

— mötesförberedelser,

⁽¹⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 50.

⁽³⁾ EUT L 83, 26.3.2008, s. 5.

- tillträde för andra experter,
- kommunikationsplan som säkerställer fullständig information till icke deltagande medlemsstater.

Instruktionerna träder i kraft efter tillstyrkan från generaldirektören för behörigt generaldirektorat vid kommissionen och från medlemsstaterna församlade inom ramen för den kommitté som anges i artikel 17.

6. Stödgruppen ska regelbundet lägga fram skriftliga rapporter om framstegen med projektet, inbegripet de råd som har givits och motiveringen för dessa till den kommitté som avses i artikel 17 eller, när så är lämpligt, till de berörda förberedande rådsorganen.

7. Utan att det påverkar artikel 15.2 ska de administrativa kostnaderna och resekostnaderna i samband med stödgruppens verksamhet belasta unionens allmänna budget, i den utsträckning som de inte ersätts på annat sätt. Vad gäller

resekostnader som uppstår i samband med stödgruppens verksamhet för de ledamöter i stödgruppen som utsetts av medlemsstaterna inom ramen för arbetet i rådet och de experter som inbjudits i enlighet med punkt 3 i denna artikel, ska ersättning utgå i enlighet med kommissionens bestämmelser om ersättning för personer utanför kommissionen som har kallats i egenskap av experter.”

6. I artikel 19 ska den sista meningen ersättas med följande:

”Det upphör att gälla den dag som rådet fastställer i enlighet med artikel 71.2 i beslut 2007/533/RIF, och i alla händelser senast den 31 mars 2013, eller den 31 december 2013 i händelse av ett byte till ett alternativt tekniskt scenario enligt artikel 1.3.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Utfärdad i Luxemburg den 3 juni 2010.

På rådets vägnar
A. PÉREZ RUBALCABA
Ordförande